

Prof. dr hab. Jan Styczyński
Katedra Pediatrii, Hematologii i Onkologii
Collegium Medicum
Uniwersytet Mikołaja Kopernika
Bydgoszcz

OPINIA DOTYCZĄCA OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH DR N. MED. KATARZYNY BRZEŃNIAKIEWICZ-JANUS UBIEGAJĄCEJ SIĘ O NADANIE STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO W DZIEDZINIE NAUK MEDYCZNYCH I NAUK O ZDROWIU, W DYSCYPLINIE NAUKI MEDYCZNE, SPORZĄDZONA NA WNIOSEK KANCLERZA KOLEGIUM NAUK MEDYCZNYCH UNIWERSYTETU MEDYCZNEGO IM. KAROLA MARCINKOWSKIEGO W POZNANIU Z DNIA 15 STYCZNIA 2021 O POWOŁANIU NA RECENZENTA W POSTĘPOWANIU HABILITACYJNYM

Dr n. med. Katarzyna Brzeźniakiewicz-Janus, ur. 9 sierpnia 1975, przedłożyła do oceny dokumenty zgodnie z wymogami formalnymi zawartymi w Ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce”, wskazując we wniosku jako jednostkę naukową do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego Kolegium Nauk Medycznych Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Dr Katarzyna Brzeźniakiewicz-Janus została dopuszczona do postępowania habilitacyjnego na podstawie osiągnięcia naukowego, które stanowi jednotematyczny cykl 3 publikacji pt. „Nowe spojrzenie na wykorzystanie parametrów morfologicznych krwi w przewidywaniu nagłej śmierci pacjentów, wystąpieniu powikłań zakrzepowo-zatorowych oraz ocenie potencjału regeneracyjnego organizmu”. Kandydatka dotychczas nie ubiegała się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

I. Rozwój zawodowy i naukowy

Dr n. med. Katarzyna Brzeźniakiewicz-Janus, uzyskała z wyróżnieniem dyplom ukończenia studiów na Wydziale Lekarskim Pomorskiej Akademii Medycznej w Szczecinie (obecnie: Pomorski Uniwersytet Medycznym) w 2000r. W latach 2000-2014 pracowała w Samodzielnym Publicznym Szpitalu Klinicznym PUM nr 1 w Szczecinie, kolejno na stanowiskach stażysty, młodszego asystenta w Klinice Gastrologii i Chorób Wewnętrznych oraz starszego asystenta w Klinice Hematologii. Od roku 2014 jest kierownikiem Kliniki Hematologii Uniwersytetu Zielonogórskiego w Wielospecjalistycznym Szpitalu Wojewódzkim w Gorzowie Wielkopolskim (wcześniejsze nazwy: Oddział Hematologii i Chorób Rozrostowych Układu Krwiotwórczego; Kliniczny Oddział Hematologii UZ). Od 2017r jest zatrudniona na stanowisku adiunkta na Uniwersytecie Zielonogórskim (Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu, później Collegium Medicum), a od 2018r jest również kierownikiem Katedry Hematologii Collegium Medicum Uniwersytetu Zielonogórskiego. Od 2014 jest konsultantem wojewódzkim w dziedzinie hematologii dla województwa lubuskiego. Od 2017r jest głównym specjalistą w Gabinetzie Zarządu Lubuskiego Urzędu Marszałkowskiego ds. opieki medycznej w województwie lubuskim oraz współpracy Urzędu Marszałkowskiego z Uniwersytetem Zielonogórskim (Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu, następnie Collegium Medicum).

W dniu 27.06.2006r uzyskała stopnia doktora nauk medycznych, nadany przez Radę Wydziału Lekarskiego Pomorskiej Akademii Medycznej w Szczecinie na podstawie rozprawy doktorskiej „Rola poliformizmów genu interleukiny 1 w rozwoju raka żołądka u osób zakażonych *Helicobacter pylori*”.

Posiada specjalizację z chorób wewnętrznych (2007), hematologii (2011) i transplantologii klinicznej (2019). Habilitantka odbyła 3 staże zagraniczne (2 razy w Magdeburgu, 1 raz w Greisfaldzie, Niemcy) o łącznym czasie trwania 2 miesiące.

II. Ocena osiągnięcia naukowego, które powinno stanowić znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej

Habilitantka wskazała tytuł swojego osiągnięcia naukowego jako: „Nowe spojrzenie na wykorzystanie parametrów morfologicznych krwi w przewidywaniu nagłej śmierci pacjentów, wystąpieniu powikłań zakrzepowo-zatorowych oraz ocenie potencjału regeneracyjnego organizmu”.

(1) Analiza formalna

Na osiągnięcie naukowe Habilitantki składa się cykl 3 publikacji, opublikowanych w języku angielskim w czasopismach z Listy Filadelfijskiej. Habilitantka jest pierwszym autorem we wszystkich 3 pracach i autorem korespondencyjnym w jednej pracy, łączna wartość impact factor wynosi 10,792, łączna wartość punktacji MNiSW wynosi 240. Wszystkie prace włączone do osiągnięcia naukowego zostały opublikowane po nadaniu stopnia doktora nauk medycznych. Wykazy wkładu poszczególnych współautorów dla każdej pracy są zgodne pomiędzy sobą i zgodne w informacjami podanymi w poszczególnych pracach. Pod względem formalnym należy więc uznać, że ustawowy wymóg osiągnięcia naukowego został spełniony przez Habilitantkę, a jej rola była wiodąca we wszystkich 3 publikacjach.

(2) Analiza merytoryczna

Praca „1” opublikowana w czasopiśmie „Disease Markers” obejmuje analizę 23'992 pacjentów. Głównym celem pracy było ustalenie, które szeroko dostępne biomarkery mogą posłużyć ocenie ryzyka zgonu u pacjentów, trafiających na SOR. W pracy wykazano, że istnieją związki pomiędzy niektórymi parametrami hematologicznymi, a śmiertelnością pacjentów; istnieje silny związek RDW i MPV z wczesną śmiertelnością pacjentów od pierwszego pomiaru pełnej morfologii krwi; natomiast MCV, MCH, MCHC i poziom PLT wykazują związek w kształcie litery U, więc zależność nie jest prostoliniowa; RDW i MPV można uznać za silniejsze predyktory wczesnej śmierci chorych, MCV tylko w najwyższych poziomach, natomiast MCH, MCHC i PLT nie mają wpływu na nadmierną ostrą śmiertelność u chorych na SOR.

Praca „2” opublikowana w czasopiśmie „Stem Cell Reviews and Reports” przedstawia wyniki analizy prognozowania ostrej śmiertelności u 14'881 starszych pacjentów z chorobami przewlekłymi leczonymi w SOR. W pracy wykazano, że stosowanie silnie dopasowanych kwadratowych modelowań ilorazów szans w stosunku do badanych biomarkerów, wykazuje

podobny związek między MCV i RDW, jak w narzędziach diagnostycznych służących do przewidywania potencjału regeneracyjnego i wyników klinicznych u chorych w podeszłym wieku. Choć samo RDW miało o 10% wyższą wartość diagnostyczną w zakresie przewidywania wczesnej śmierci u pacjentów, którzy zostali przyjęci do SOR, a następnie hospitalizowani, to pomiar MCV dodatkowo poprawił dokładność przewidywania wyników klinicznych o 2,5% w porównaniu z samym RDW. MCV i RDW mogą być potencjalnie wykorzystywane jako stosunkowo proste parametry do prognozowania wyników klinicznych u pacjentów w zaawansowanym wieku.

Praca „3” opublikowana w „Disease Markers” miała na celu określenie roli i użyteczności wybranych parametrów w codziennej praktyce lekarskiej, w oparciu o metodologię statystyczną opartą na rutynowo wykonywanych badaniach diagnostycznych, które przyczyniają się do wykrycia zakażenia we wczesnym stadium u pacjentów chorych nowotworowo. Habilitantka wykazała, że standardowe testy diagnostyczne mogą być wystarczające dla stratyfikacji pacjentów do grupy podwyższonego ryzyka.

Wszystkie prace zostały opublikowane w ciągu ostatnich dwóch lat, w dwu różnych czasopismach z Listy Filadelfijskiej, z IF co najmniej 2,738. Lektura prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego dr Brzeźniakiewicz-Janus pozostawia dobre wrażenie. Planowanie badań i prezentacja wyników jest bardzo dobrej jakości. Całość przedstawionego osiągnięcia naukowego habilitantki przedstawia spójną konstrukcję myślową, która łączy wszystkie prace. Habilitantka łączy wątki kliniczne z naukami podstawowymi.

Ocena merytoryczna: Prace są wartościowe, a dodatkowo pokazują dobry warsztat metodologiczny Habilitantki oraz umiejętność stworzenia zespołu naukowego opracowującego projekty w zakresie wielkoskalowych modeli badawczych. Podjęta problematyka badawcza i jej wysoka oryginalność jest trafna. Uzyskane rezultaty mają znaczenie dla nauki i praktyki.

Ocena metodologiczna: Dobór literatury i umiejętność wykorzystania źródeł jest prawidłowa. Formułowanie problemów i hipotez badawczych są prawidłowe. Zastosowane metody i narzędzia badawcze oraz umiejętność ich zastosowania są wysokiej klasy. Struktura podziału treści jest zgodna z wymogami prac naukowych. Pod względem merytorycznym i metodologicznym osiągnięcie naukowe habilitantki spełnia więc wymogi stawiane przez Ustawę w przewodzie habilitacyjnym.

Tematyka ta jest „naukowym znakiem firmowym” Habilitantki jako naukowca i lekarza. Jest to zakres, w którym habilitantka jest ekspertem. Można uznać, że osiągnięcie naukowe Habilitantki stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej, którą reprezentuje.

III. Analiza formalna pozostałego dorobku naukowego

Po oddzieleniu 3 prac opublikowanych, zaliczonych przez Habilitantkę jako osiągnięcie naukowe, jej pozostały dorobek naukowy pod względem formalnym obejmuje w sumie 29 publikacji (punktacja IF=78,496; MNiSW=1279), w tym:

1. Oryginalne prace badawcze opublikowane w recenzowanych czasopismach naukowych: 23 pozycji, przy czym:
 - A. 18 oryginalnych prac badawczych opublikowanych zostało w czasopismach z Listy Filadelfijskiej, a sumaryczny impact factor tych czasopism wynosi 78,496 (MNiSW=1196).
 - B. Habilitantka była pierwszym autorem w 5 pracach oryginalnych (IF=11,119; MNiSW=266).
2. Prace poglądowe: 5 pozycji, w czasopismach krajowych (MNiSW=33). Habilitantka jest pierwszym autorem w 3 z tych 5 prac.
3. Rozdziały w monografiach i podręcznikach: 1 rozdział (jako współautor) w książce zagranicznej.
4. Łącznie 26/29 prac zostało opublikowane przez Habilitantkę po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych. Przed uzyskaniem stopnia doktora, była współautorką 2 prac oryginalnych zagranicznych i 1 poglądowej krajowej.
5. Abstrakty konferencyjne: 20 pozycji (9 krajowych, 11 zagranicznych), współautor we wszystkich abstraktach.

Liczba cytowań prac w których habilitantka była współautorem, bez autocytań, wynosi 174 (wg Web of Science z dnia 24.08.2020r). Indeks Hirscha 8.

Analiza formalna tej części dorobku naukowego Habilitantki pokazuje, że głównie zajmuje się projektami oryginalnymi, publikowanymi w czasopismach o zasięgu międzynarodowym. W sumie, z punktu widzenia przewodu habilitacyjnego, dorobek publikacyjny dr Brzeźniakiewicz-Janus jest ilościowo i jakościowo wystarczający. Można stwierdzić, że Habilitantka wykazuje się istotną aktywnością naukową w reprezentowanej przez siebie dyscyplinie naukowej.

IV. Analiza merytoryczna pozostałego dorobku naukowego

Poza osiągnięciem habilitacyjnym, pozostały dorobek naukowy Habilitantka pogrupowała wokół 4 tematów:

1. Rola odporności nieswoistej w farmakologicznej mobilizacji oraz wszczepieniu krwiotwórczych komórek macierzystych. To zagadnienie Habilitantka opracowywała głównie w zespole prof. Mariusz Ratajczaka.
2. Czynniki ryzyka w chorobach nowotworowych. Zagadnieniem tym habilitantka zajmowała się podczas pracy w Klinice Gastrologii i Chorób Wewnętrznych w Szczecinie.
3. Czynniki ryzyka powikłań w chorobach nowotworowych oraz profilaktyka zakażeń i szczepienia u pacjentów hematologicznych. Tę tematykę Habilitantka realizowała we współpracy z innymi klinikami hematologii w Polsce w ramach Polskiej Grupy ds. Leczenia Białaczek u Dorosłych (PALG) oraz Polskiego Towarzystwa Hematologów i Transfuzjologów
4. Cykl edukacyjny z zakresu hematologii ogólnej.

Aktualnie Habilitantka realizuje projekty naukowe w ramach współpracy z Zakładem Medycyny Regeneracyjnej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego i Stem Cell Institute, Division of Hematology/Oncology w James Graham Brown Cancer Center na Uniwersytecie

Louisville, USA; z zespołem prof. Jana Lubińskiego z Zakładu Genetyki i Patomorfologii Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie; z Kliniką Hematologii Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu oraz we współpracy z PALG.

Pod względem merytorycznym, dorobek Habilitantki wskazuje na to, że wykazuje się ona istotną aktywnością naukową w reprezentowanej przez siebie dyscyplinie naukowej.

V. Analiza działalności dydaktycznej, współpracy z instytucjami, organizacjami i towarzystwami naukowymi, organizacyjnej oraz działalności popularyzującej naukę

Habilitantka od początku swojej pracy zawodowej prowadzi zajęcia dydaktyczne ze studentami kierunku lekarskiego (w tym English Division) oraz kierunków ratownictwa medycznego i pielęgniarstwa, w Pomorskim Uniwersytecie Medycznym w Szczecinie (2001-2014) i Uniwersytecie Zielonogórskim (od 2018) z zakresu chorób wewnętrznych, hematologii, farmakologii, fizjologii i diagnostyki laboratoryjnej.

Od początku istnienia Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu na Uniwersytecie Zielonogórskim (następnie: Collegium Medicum UZ) prowadziła działania na rzecz utworzenia Katedry Hematologii, które zakończyły się sukcesem w 2018 roku, której została kierownikiem. Brała również aktywny udział w tworzeniu kierunków Pielęgniarstwo i Ratownictwo Medyczne na Wydziale Lekarskim i Nauk o Zdrowiu UZ (później: Collegium Medicum).

Z ramienia Lubuskiego Urzędu Marszałkowskiego pracowała nad programem stypendialnym dla studentów kierunku lekarskiego. Program miał na celu zapewnienie kadry medycznej dla szpitali w województwie lubuskim, a tym samym poprawę jakości ochrony zdrowia w tym regionie. Prowadzi też bezpośrednią opiekę nad lekarzami w ramach szkoleniem specjalizacyjnego z hematologii i chorób wewnętrznych. Pracuje na rzecz utworzenia Lubuskiego Centrum Onkologii oraz dalszego rozwoju Kliniki Hematologii i oddziału przeszczepiania komórek krwiotwórczych.

Recenzowała 3 prace dla czasopisma z Listy Filadelfijskiej. Ukończyła 2 kursy międzynarodowe i kilka krajowych oraz uczestniczyła w ponad 20 krajowych i międzynarodowych konferencji hematologicznych. Współpracuje naukowo z jednostkami w szpitalach w których pracowała, z licznymi klinikami hematologii w kraju (w tym w ramach PALG, PTHiT i Polskiego Konsorcjum Szpiczakowego) oraz z Stem Cell Institute at James Graham Brown Cancer Center, University of Louisville (USA) i Kliniką Anestezjologii i Intensywnej Terapii w Hamad Medical Corporation (dr M.Lance, Katar). Habilitantka jest członkiem 4 krajowych towarzystw i stowarzyszeń naukowych.

Wielokrotnie była wykładowcą, panelistą i uczestnikiem spotkań organizowanych z inicjatywy Marszałka Województwa Lubuskiego oraz lokalnych organizacji, jak również jako ekspert w wydarzeniach dotyczących tematyki prozdrowotnej organizowanych w województwie lubuskim.

Otrzymała nagrodę indywidualną Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego za działalność naukową, nagrodę zespołową Śląskiego Uniwersytetu Medycznego za działalność naukową oraz 3 nagrody towarzystw naukowych, w tym 2 zagraniczne (Bratysława i Magdeburg).

Można powiedzieć, że osiągnięcia Kandydatki w zakresie działalności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzującej naukę są znaczące.

VI. Podsumowanie

Po zapoznaniu się z działalnością naukową, dydaktyczną i organizacyjną dr n.med. Katarzyny Brzeźniakiewicz-Janus stwierdzam, co następuje:

1. Osiągnięcie naukowe Habilitantki spełnia wymogi formalne i merytoryczne, a jego analiza dostarcza dowodu na to, że Habilitantka posiadała umiejętność projektowania, organizacji i raportowania badań naukowych. Można powiedzieć, że Habilitantka wniosła znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny naukowej.
2. Pozostały dorobek naukowy Habilitantki jest wystarczający. Przedstawiona dokumentacja dostarcza dowodów, że Habilitantka jest już samodzielnym, dobrze ukształtowanym badaczem. Z dokumentacji wynika, jakim warsztatem badawczym dysponuje Habilitantka, czyli inaczej mówiąc, jaki jest jej „znak firmowy” jako badacza i w czym jest ekspertem. Można powiedzieć, że Habilitantka wykazuje się istotną aktywnością naukową.
3. Habilitantka posiada bardzo duże doświadczenie dydaktyczne. Jej doświadczenie dydaktyczne jest jednocześnie konsekwencją bardzo szybkiego rozwoju organizacyjnego i współpracy naukowej z licznymi ośrodkami krajowymi i zagranicznymi.
4. Habilitantka posiada bardzo duże doświadczenie organizacyjne.

Podsumowując, wniosek złożony przez dr n.med. Katarzynę Brzeźniakiewicz-Janus o nadanie stopnia doktora habilitowanego jest uzasadniony. W związku z powyższym, moja ocena jest POZYTYWNA i popieram Jej wniosek o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne.

Prof. dr hab. Jan Styczyński
Katedra Pediatrii, Hematologii i Onkologii
Collegium Medicum
Uniwersytet Mikołaja Kopernika
Bydgoszcz

prof. dr hab. n. med. Jan Styczyński
specjalista chorób dzieci
specjalista hematologii i onkologii dziecięcej
specjalista transplantologii klinicznej
ZUS 4193577

Konsultant Krajowy
w onkologii i hematologii dziecięcej

Prof. dr hab. n. med. Jan Styczyński